

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (teine koda)

10. mai 2004*

Kohtuasjas T-391/02,

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, asukoht:
Bochum (Saksamaa),

Josef Kloh, elukoht: Eichenried (Saksamaa),

esindajad: advokaadid R. Steiling ja S. von Zimmermann-Wienhues,

hagejad,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: H. Duintjer Tebbens ja U. Rösslein, kohtudoku-
mentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

ja

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J.-P. Hix ja F. Ruggeri Laderchi,

kostjad,

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: G. Braun, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astuja,

mille esemeks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad (EÜT L 273, lk 1), osaline tühistamine,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud A. W. H. Meij ja N. J. Forwood,

kohtusekretär: H. Jung,

II - 1450

on andnud järgmise

määruse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud ja õiguslik raamistik

- 1 Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV (edaspidi „BNS”) on Saksa õiguse alusel asutatud ühendus, mille eesmärk on toidujäätmete loomasöödaks ümbertöötamisega seoses kaitsta ja edendada majandus- ja tervisealaseid ühishuvisid. Ta teatas, et ühendab umbes sadat äriühingut, mis suuremas osas koguvad toidujäätmeid ja toodavad sellest seasööta. BNS-i arvates esindab ta oma liikmete huve nii erinevate siseriiklike ja ühenduse ametiasutuste kui ka avalikkuse ees.
- 2 J. Kloh (edaspidi „teine hageja”) on põllumajandusettevõtja ja seakasvataja, kes tegeleb toidujäätmete ringlussevõetuga. Ta on BNS-i liige.
- 3 Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 3. oktoobril 2002 vastu määruse (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaarskirjad (EÜT L 273, lk 1). Selle määruse artikli 22 lõike 1 punkti b kohaselt on keelatud „muude põllumajandusloomade kui karusloomade toitmine toidujäätmetega või söödatoorainega, mis sisaldab toidujäätmeid või on saadud toidujäätmetest [...]”.

4 Määruse nr 1774/2002 artikkel 32 sätestab:

„1. Pärast konsultatsiooni vastava teaduskomiteega loomade või inimeste tervist mõjutada võivates küsimustes võib lisasid muuta või täiendada ning võtta artikli 33 lõikes 2 osutatud korras vastu asjaomased üleminekumeetmed.

2. Kui liikmesriikides on enne käesoleva määruse kohaldamist olemas asjakohane kontrollisüsteem, võetakse seoses artiklis 22 osutatud toidujäätmete söötmise keeluga vastavalt lõikele 1 vastu üleminekumeetmed, et lubada rangelt kontrollitud asjaoludel teatavat liiki toidujäätmete kasutamist loomatoiduna kõige rohkem nelja aasta jooksul alates 1. novembrist 2002. Need meetmed tagavad, et üleminekuajal puudub põhjendamatu oht loomade või inimeste tervisele.”

5 Määruse nr 1774/2002 artikli 38 teisest lõigust selgub, et määruse artikli 22 lõike 1 punkti b ja artiklit 32 kohaldatakse alates 1. novembrist 2002.

6 Kui käesolev hagi oli juba esitatud, võttis komisjon 12. mail 2003 vastu otsuse 2003/328/EÜ määruse nr 1774/2002 alusel tarvitusele võetavate üleminekumeetmete kohta seoses köökide ja restoranide 3. kategooria toidujäätmete kasutamisega sigade söötmiseks ning liigisisese taaskasutuse keeluga vedelate toidujäätmete söötmisel sigadele (EÜT L 117, lk 46). Sisuliselt lubab see otsus Saksamaal ja

Austriat teatud tingimustel ja mitte kauem kui 31. oktoobrini 2006 jätkata seasöödas toidujäätmete kasutamiseks igakordsete nõusolekute andmist rajatiste ja seadmete käitajatele.

Menetlus ja poolte nõuded

- 7 Hagejad esitasid käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 24. detsembril 2002.
- 8 Nad paluvad Esimese Astme Kohtul:
 - tühistada määruse nr 1774/2002 artikli 32 lõige 2 osas, mis lubab nimetatud määruse artikli 32 lõikes 1 osutatud üleminekumeetmeid rakendada kõige rohkem nelja aasta jooksul alates 1. novembrist 2002 (edaspidi „vaidlustatud säte”);
 - mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.
- 9 Komisjon esitas 10. märtsil 2003 Esimese Astme Kohtule avalduse menetlusse astumiseks parlamendi ja nõukogu nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu teise koja esimees andis 9. juuli 2003. aasta määrusega menetlusse astumise loa. Menetlusse astuja esitas määratud tähtaja jooksul oma seisukohad, piirdudes vastuvõetavuse küsimusega.

10 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitasid parlament ja nõukogu eraldi dokumentidena Esimese Astme Kohtusse vastavalt 21. ja 24. märtsil 2003 saabunud vastuvõetamatuse vastuväited.

11 Parlament palub oma vastuväites Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— teha kohtukulude osas otsus vastavalt kehtivatele õigusaktidele.

12 Nõukogu palub oma vastuväites Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatel.

13 Hagejad esitasid kummagi vastuvõetamatuse vastuväite kohta oma märkused 19. mail 2003.

- 14 Vastavalt 4. ja 24. aprillil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kirjades esitasid ühelt poolt J. Tafener ning teiselt poolt Landwirtschaftskammer Vorarlberg (Land Vorarlberg'i põllumajanduskoda) ja Wohlgenannt avalduse menetlusse astumiseks hageja nõuete toetuseks.

Vastuvõetavus

- 15 Kostjad, keda toetab komisjon, põhistasid vastuvõetamatuse kolmel alusel. Esimene toetub sellele, et hagi ese ei kuulu tühistamishagi menetluse raames ühenduse kohtu pädevusse. Teine alus on tõstatatud ainult selles ulatuses, milles hagi puudutab üleminekuperioodi lõppedes teatud põllumajandusloomade toidujäätmetega sööt-
mise tingimusteta keelu tühistamist. Teine alus põhineb selle keelu puhtalt kinnitaval iseloomul. Kolmas vastuvõetamatuse alus tugineb hagejate kaebeõiguse puudumisele, kuna vaidlustatud säte hagejaid otseselt ega isiklikult ei puuduta.
- 16 Käesoleval juhul tuleb esmalt uurida vastuvõetamatuse alust, mis tugineb hagejate kaebeõiguse puudumisele, kuna vaidlustatud säte hagejaid otseselt ega isiklikult ei puuduta.

Poolte argumendid

- 17 Kostjad, keda toetab komisjon, tõid esmalt esile asjaolu, et määrus nr 1774/2002, mille regulatsioon on üldine ja abstraktne, on oma olemuselt ja ulatuselt normatiivakt ega kujuta endast seega otsust EÜ artikli 249 tähenduses. Kostjad nendivad siiski, et selline akt võib olla füüsilise või juriidilise isiku esitatud

tühistamishagi esemeks, kui see isik osutab, et akt teda puudutab tema teatavate eripäraste omaduste või kõigist teistest isikutest eristava olukorra tõttu ning seega individualiseerib teda sarnaselt üksikakti adressaadiga (25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu, EKL 2002, lk I-6677, punkt 36).

18 .Kostjad väidavad, et ei BNS ega teine hageja ole eelmises punktis osundatud kohtupraktika kohaselt individualiseeritavad.

19 BNS-i osas leiab komisjon, et kohtupraktika kohaselt on ühendusel õigus tühistamishagi esitada ainult kolmel juhul: kui õigusnorm otsesõnu annab ühendusele sellised menetluslikud õigused, kui ühendus esindab selliste liikmete huve, kellel endal on kaebeõigus, või kui ühendus on individualiseeritav oma põhikirjaliste huvide tõttu, nimelt kui säte, mille tühistamist taotletakse, mõjutab tema positsiooni läbirääkijana (Esimese Astme Kohtu 30. septembri 1997. aasta määrus kohtuasjas T-122/96: Federolio v. komisjon, EKL 1997, lk II-1559). Nõukogu sõnul ei ole ükski neist kolmest eeldusest käesolevas asjas täidetud.

20 Esiteks, ei EÜ artikkel 152, mis nõukogu väitel on määruse nr 1774/2002 õiguslikuks aluseks, ega ka EÜ artikkel 251, mis kehtestab kaasotsustusmenetluse, mille alusel määrus nr 1774/2002 on vastu võetud, anna BNS-i sarnastele ühendustele mingisuguseid menetluslikke õigusi.

21 Ainuüksi asjaolu, et BNS võib esitada teatud parlamendiliikmetele, komisjoni ametnikele ja siseriiklikele haldusametnikele oma seisukoha, ei anna talle veel läbirääkija rolli. Sellega seoses väidab nõukogu, et BNS-i positsioon ei erista teda

nendest ühendustest, kelle esitatud hagide suhtes on ühelt poolt tehtud Esimese Astme Kohtu 23. novembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-173/98: Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu (EKL 1999, lk II-3357) ja eespool viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu ning teiselt poolt Esimese Astme Kohtu 20. oktoobri 1994. aasta määrus kohtuasjas T-99/94: Asocarne v. nõukogu (EKL 1994, lk II-871) ning Euroopa Kohtu 23. novembri 1995. aasta määrus kohtuasjas C-10/95 P: Asocarne v. nõukogu (EKL 1995, lk I-4149), milles ühenduse kohtud on kinnitanud, et asjaomaseid ühendusi ei saa individualiseerida ühegi kohtupraktikas määratletud kriteeriumi alusel, mis puudutab ühenduse õigust esitada tühistamishagi.

- 22 Nõukogu väitel ei saa BNS tugineda nende ettevõtjate kaebeõigusele, kelle huve ta kaitseb, sh teine hageja, kuna selline õigus neil puudub.
- 23 Seega väidavad kostjad sisuliselt, et BNS-i liikmed, sh teine hageja, ei ole vaidlustatud sättest otseselt ja isiklikult puudutatud, kuna see säte mõjutab neid ainult kui toidujäätmetest loomasööda tootjaid, ning niisiis on nende olukord objektiivselt määratletud ja võrreldav mistahes teise ettevõtjaga, kes võib tegelikult või tõenäoliselt turule siseneda. BNS-i liikmed ei ole niisiis vaidlustatud sätte suhtes individualiseeritavad.
- 24 Parlament, keda toetab komisjon, lisab, et kuigi toidujäätmete ümbertöötamisele spetsialiseerunud BNS-i liikmetel on märkimisväärne turupositsioon, mistõttu on nad vaidlustatud sättest eriliselt puudutatud, ei ole see piisav nende eristamiseks kõigist teistest käitajatest (Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-11/99: Van Parys jt v. komisjon, EKL 1999, lk II-2653, punkt 50). Seda

erilist majanduslikku mõju ei saa võrrelda hageja olukorraga kohtuasjas C-309/89: Codorniu *v.* nõukogu, mille kohta Euroopa Kohus langetas otsuse 18. mail 1994 (EKL 1994, lk I-1853), milles hageja oli tõepoolest olukorras, mis teda kõigist teistest ettevõtjatest vaidlustatud määruse seisukohast eristas.

- 25 Parlament leidis veel, et isegi kui BNS-i liikmete olukord oleks olnud parlamendile, nõukogule ja komisjonile teada, nagu väidavad hagejad, ei oleks see asjaolu BNS-i liikmeid individualiseeriv (17. juuni 1980. aasta otsus liidetud kohtuasjades 789/79 ja 790/79: Calpak ja Società emiliana lavorazione frutta *v.* komisjon, EKL 1980, lk 1949, punkt 9).
- 26 Hagejate arvates puudutab vaidlustatud säte isiklikult nii BNS-i kui ka teist hagejat.
- 27 Esiteks väidavad nad sisuliselt seda, et vaidlustatud sätet sisaldava määruse nr 1774/2002 normatiivsest iseloomust olenemata ei saa välistada asjaolu, et nimetatud säte neid isiklikult puudutab (eespool viidatud kohtuotsus Codorniu *v.* nõukogu, punkt 19).
- 28 BNS-i suhtes arvavad hagejad esiteks, et see on isiklikult puudutatud oma läbirääkijarolli tõttu määruse nr 1774/2002 vastuvõtmisele eelnenud õigusloome-menetluses.
- 29 Läbirääkijaroll tuleneb sellest, et BNS on läbi viinud mitmeid parlamendi esindajatega peetud teabekoosolekuid ja esitanud neile palju kirjalikke arvamusi muuks otstarbeks kui inimitoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaar-eeskirjade kohta. Tä kohtus ka komisjoni esindajatega nõupidamistel, kus selgitas

oma liikmete olukorda, andes detailse ülevaate toidujäätmete ringlussevõtust Saksamaal ja jagades teavet nii kõige uuematest teaduslikest saavutustest kui ka toidujäätmete loomasöödana kasutamise täieliku keelu majanduslikest ja keskkonnaalastest tagajärgedest. Teatud teabe, mis oli nende nõupidamiste teemaks, edastas BNS komisjonile kirjalikult.

30 BNS-i läbirääkijaroll tulenes ka sellest, et ta osales arvukatel nõupidamistel tarbijakaitse, toidu ja põllumajanduse eest vastutava Saksamaa liiduministeeriumiga. BNS esitas ministeeriumile mitmeid kirjalikke arvamusi loomasööta puudutavate keeldude küsimustes. Ministeerium palus BNS-il avaldada arvamust ka määruse nr 1774/2002 raames tehtavate erandite ja üleminekusätete kohta ning vastuseks sellele taotlusele saatis BNS ministeeriumile 1. juuli 2002. aasta kirjaliku arvamuse. Seega oli BNS Saksa ametiasutuste eelistatud arutelupartneriks otsuse 2003/328 esemeks olevate üleminekusätete koostamisel.

31 Teiseks väidavad hagejad, et BNS-il on õigus esitada vaidlustatud sätte vastu hagi, kuna nendel ettevõtjatel, sh teine hageja, kelle huve ta esindab, on endal kaebeõigus nimetatud sätte vastu (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 6. juuli 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-447/93–T-449/93: AITEC jt v. komisjon, EKL 1995, lk II-1971, punktid 60–62, ja 5. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-114/00: Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum v. komisjon, EKL 2002, lk II-5121, punkt 63 jj).

32 Teise hageja ning BNS-i ülejäänud liikmete kaebeõigus tuleneb sellest, et vaidlustatud sätet sisaldav määrus nr 1774/2002 neid isiklikult ja otseselt puudutab.

- 33 BNS-i liikmeid, sh teist hagejat puudutab vaidlustatud säte teatavate nende eripäraste omaduste või kõigist teistest isikutest eristava olukorra tõttu ning seega individualiseerib neid sarnaselt üksikakti adressaadiga (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann *v.* EMÜ Komisjon, EKL 1963, lk 197, 223).
- 34 Hagejate arvates tuleneb individualiseeritavus sellest, et määrus nr 1774/2002 võeti vastu pärast seda, kui BNS-i liikmete suhtes oli 3. kuni 7. septembrini 2001 komisjoni nimel läbi viidud uurimine. Hagejad väidavad, et kohtupraktika kohaselt võib individualiseeritavus tuleneda seigast, et asjaomast ettevõtjat puudutasid uuringud, millel vaidlustatud meede põhineb (Euroopa Kohtu 21. veebruari 1984. aasta otsus liidetud kohtuasjades 239/82 ja 275/82: Allied Corporation jt *v.* komisjon, EKL 1984, lk 1005, punkt 12, ja 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas 240/84: NTN Toyo Bearing *v.* nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 5).
- 35 Lisaks puudutab määrus nr 1774/2002 BNS-i liikmed isiklikult seetõttu, et määruse tagajärjed mõjutavad neid eriti rängalt. Seetõttu väidavad hagejad, et kohtupraktika kohaselt on ettevõtja individualiseeritav sarnaselt üksikakti adressaadiga, kui vaidlustatud meede mõjutab teda eriti rängalt tema erilise turupositsiooni tõttu ja meetme tagajärgede tõttu tema ettevõttele (Euroopa Kohtu 16. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie *v.* nõukogu, EKL 1991, lk I-2501, punktid 16 jj; kohtujurist Lenz'i ettepanek eespool viidatud kohtuasjas Codorniu *v.* nõukogu, EKL 1994, lk I-1856, punkt 52). Kohtupraktika kohaselt puudutab vaidlustatud meede hagejat isiklikult ka siis, kui see meede tema huvisid olulisel määral kahjustab või võib kahjustada (Esimese Astme Kohtu 3. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas T-177/01: Jégo-Quééré *v.* komisjon, EKL 2002, lk II-2365, punkt 51, ja kohtujurist Jacobs'i ettepanek eespool viidatud kohtuasjas Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 2002, lk I-6681, punkt 102, neljas lõik).

- 36 Käesolevas asjas mõjutab määrus BNS-i liikmeid eriti rängalt, kuna nad on kohustatud täielikult lõpetama oma tegevuse, mille jaoks nad on siseriiklike õigusaktide alusel saanud eriloa.
- 37 BNS-i liikmeid mõjutab see keeld eristaval viisil, kuna määrusega keelatud ringlussevõtt, erinevalt teistes liikmesriikides kasutatavatest toidujäätmete ringlussevõtumetoditest, on Saksamaal iseseisev majandusharu, millele BNS-i liikmed on spetsialiseerunud ning millega seoses on nad teinud vajalikke investeeringuid tagamaks, et jäätmeid töödeldakse inimeste ja loomade tervisele ohutul viisil.
- 38 Hagejad lisavad, et BNS-i erinevate toimingute tõttu oli tema liikmete eriline olukord teada ka neile, kes koostasid määruse nr 1774/2002, mis nimetatud liikmeid individualiseerib.
- 39 BNS-i liikmed on erilises olukorras lisaks seetõttu, et vaidlustatud sättes ette nähtud üleminekusätted on suunatud eelkõige neile. Niisiis leiavad hagejad esiteks, et kui üleminekusätteid võib ja peab vastu võtma, kehtivad need just BNS-i liikmete suhtes, kes on allutatud Saksa ametiasutuste rangetele loa- ja järelevalvemeetmetele. Hagejad leiavad lisaks, et nimetatud üleminekusätted on suunatud eelkõige neile, kuna mõnede BNS-i liikmete juures on komisjoni tervise- ja tarbijakaitse peadirektoraadi liikmed 28. kuni 31. oktoobrini 2002 läbi viinud toidujäätmete loomasöödas kasutamist käsitleva teabekohtumise. Nad lisavad veel, et nende erilist olukorda kinnitab ka otsuse 2003/328 vastuvõtmine. Nende sõnul tõendab see otsus, et ühenduse seadusandja ja pädeva teaduskomitee arvates on otsusega ette nähtud erandid põhjendatud Saksamaal toidujäätmete kasutamist puudutavate eriliste õiguslike ja faktiliste asjaoludega ning järelikult ka BNS-i liikmete eriolukorraga.

- 40 Lõpetuseks väidavad hagejad, et kui käesoleva juhtumi asjaolusid arvestades tunnistatakse hagi vastuvõetamatuks üksnes ühenduse meetme normatiivse iseloomu tõttu, jääksid nad ilma õiguslikust kaitsest ainult seetõttu, et kõnealuse määrusega on hõlmatud ka teised isikud, kes ei ole nendega samas eriolukorras. Sellisel alusel hagi läbi vaatamata jätmine on vastuolus EÜ artikli 230 neljanda lõigu sätte ja mõttega (vt selle kohta kohtujurist Lenz'i ettepanek eespool viidatud kohtuasjas *Codorniu v. nõukogu*, punkt 25 jj).

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 41 Kodukorra artikli 111 alusel, kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, võib Esimese Astme Kohus ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 42 Käesolevas asjas hindab Esimese Astme Kohus esitatud toimiku materjale piisavalt informatiivseteks ja otsustab selle artikli alusel lahendada kohtuasi ilma suulist menetlust algamata.
- 43 Kohus on korduvalt tuvastanud, et normatiivse sisuga säte võib teatud tingimustel teatud füüsilisi ja juriidilisi isikuid isiklikult puudutada, mistõttu see on nende suhtes olemuselt üksikakt. Nii on see siis, kui kõnealune akt puudutab füüsilisi või juriidilisi isikuid teatavate nende eripäraste omaduste või kõigist teistest isikutest eristava olukorra tõttu ning seega individualiseerib neid sarnaselt üksikakti adressaadiga (vt eespool viidatud kohtuotsus *Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu*, punkt 36 ja osundatud kohtupraktika).

- 44 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib hagi, mille on esitanud selline ühendus nagu käesolevas asjas, kui see ühendus on osalenud vaidlustatud meetme vastuvõtmisele eelnenud menetluses, võtta menetlusse vähemalt kolmel juhul: kui õigusnorm otsesõnu annab talle sellised menetluslikud õigused; kui ühendus ise on individualiseeritav seetõttu, et meede, mille tühistamist taotletakse, mõjutab tema põhikirjalisi huve, eelkõige tema läbirääkijarolli; ja kui ta esindab ettevõtjate huve, kellel endal on kaebeõigus (Esimese Astme Kohtu määrus eespool viidatud kohtuasjas *Federolio v. komisjon*, punkt 61; 8. detsembri 1998. aasta määrus kohtuasjas T-38/98: ANB jt v. nõukogu, EKL 1998, lk II-4191, punkt 25, ja eespool viidatud kohtuotsus *Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu*, punkt 47).
- 45 Käesolevas asjas ei saa BNS tugineda ühelegi nimetatud kolmest tingimusest, et põhistada oma kaebeõigust vaidlustatud sätte tühistamise nõudes.
- 46 Esiteks tuleb tõdeda, et hagejad ei tugine ühelegi ühenduse õiguse kohaselt BNS-le laienevale menetluslikule õigusele, mida samas ka vaidlustatud säte mõjutaks.
- 47 Seoses BNS-i rolliga suhetes parlamendi ja komisjoniga tuleb tunnistada, et ühenduse läbirääkijarolli mõjutamine võib, kui see ühendus on osalenud meetme vastuvõtmisele eelnenud õigusloomes, puudutada selle ühenduse erihuve (vt selle kohta Euroopa Kohtu 2. veebruari 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 67/85, 68/85 ja 70/85: *Van der Kooy jt v. komisjon*, EKL 1988, lk 219, punktid 21–24, ja 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: *CIRFS jt v. komisjon*, EKL 1993, lk I-1125, punktid 28–30), kuigi tuleb märkida, et ühenduse positsioon läbirääkijana

peab olema selgelt piiritletud ja tihedalt seotud kõnealuse akti eesmärgiga (Euroopa Kohtu 23. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-106/98 P: Comité d'entreprise de la Société française de production jt v. komisjon, EKL 2000, lk I-3659, punkt 45).

- 48 Sellele vaatamata ei ole hagejad käesolevas asjas tõendanud, et BNS hõivas selgelt piiritletud läbirääkijapositioni, mis oli tihedalt seotud vaidlustatud sätte eesmärgiga, ja et nimetatud sätte vastuvõtmine seda positsiooni negatiivselt mõjutas.
- 49 Tegelikult tuleb tunnistada, et määruse nr 1774/2002 vastuvõtmisele eelnenud õigusloome menetluses ühenduste institutsioonidele pelgalt teabe andmine, nimelt BNS-i ja nende institutsioonide vaheliste kohtumiste ajal, ei ole piisav alus järeldamiseks, et vaidlustatud sätte kahjustab BNS-i selgelt piiritletud läbirääkijapositioni. See teabe andmine võimaldab äärmisel juhul kinnitada BNS-i osalemist vaidlustatud sätet sisaldava määruse koostamisel. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei individualiseeri asjaolu, et isik on ühel või teisel moel olnud seotud ühenduse meetme vastuvõtmisele eelnenud õigusloomega, seda isikut kõnealuse meetme suhtes, välja arvatud juhul, kui asjakohane ühenduse õigusakt annab talle vastavad menetluslikud tagatised (Esimese Astme Kohtu 9. augusti 1995. aasta määrus kohtuasjas T-585/93: Greenpeace jt v. komisjon, EKL 1995, lk II-2205, punkt 56, ja 17. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-47/00: Rica Foods v. komisjon, EKL 2002, lk II-113, punkt 55). Käesolevas asjas see nii ei ole.
- 50 See vaidlustamata asjaolu, et BNS oli Saksa ametiasutuste eelistatud arutelupartner, ei ole samuti tõendiks BNS-i läbirääkijapositioni mõjutamise kohta. BNS-i arutelupartnerlus, eelkõige arvestades palvet avaldada nimetatud ametiasutustele arvamust määruse nr 1774/2002 raames kavandatavate üleminekusätete kohta, ainult kinnitab asjaolu, et Saksa ametiasutused pidasid otstarbekaks tema kaasamist Saksa ametiasutuste poolt vaidlustatud sätet sisaldava määruse vastuvõtmisel

nŏukogule esitatava seisukoha kujundamisele, kuid selle osaluse ulatust ei ole vŏimalik määratleda. Seetŏttu ei ole tŏendatud, et vaidlustatud sŏte oleks mŏjutanud BNS-i lŏbirŏkijaposisiooni (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 11. juuli 2000. aasta mŏurus kohtuasjas T-268/99: *Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France jt v. nŏukogu*, EKL 2000, lk II-2893, punkt 55).

51 Samuti ei ole hagejate esitatud pŏhjudustega tŏendatud teise hageja vŏi BNS-i mŏne muu liikme kaebeŏigus.

52 Tegelikult, mis puutub esmalt vŏitese, mille kohaselt vaidlustatud sŏte BNS-i liikmeid isiklikult puudutab, kuna mŏurus nr 1774/2002 vŏeti vastu pŏrast seda, kui teatud BNS-i liikmete suhtes oli septembris 2001 komisjoni poolt lŏbi viidud uurimine, siis piisab viitamisest punktile 48 eespool. Kŏesolevas asjas ei kohustanud ŏiski ŏhenduse ŏigusnorm parlamenti ega nŏukogu mŏuruse nr 1774/2002 vastuvŏtmisel jŏrgima menetlust, mille raames BNS-i liikmed oleks saanud menetluslikke tagatise. Sellistel asjaoludel komisjoni nimel teatud BNS-i liikmete juures lŏbi viidud uurimine ei individualiseeri neid vaidlustatud sŏtte suhtes.

53 Selle vŏite osas, et vaidlustatud sŏte puudutab BNS-i liikmeid isiklikult, kuna nimetatud sŏte mŏjutab neid eriti rŏngalt, tuleb rŏhutada, et vŏljakujunenud kohtupraktika kohaselt asjaolu, et teatud ettevŏtjaid puudutab meede majanduslikult rohkem kui teisi, ei ole piisav jŏreldamaks, et see akt puudutab neid isiklikult

(eespool viidatud määrus Van Parys jt v. komisjon, punkt 50, ja 24. jaanuari 2001. aasta määrus liidetud kohtuasjades T-112/00 ja T-122/00: Iberotam jt v. komisjon, EKL 2001, lk II-97, punkt 70).

54 Veelgi enam, asjaolust, et BNS-i liikmed olid kohustatud lõpetama iseseisva majandustegevuse, mida nad siseriiklike lubade alusel teostasid, ei piisa, et neid EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel individualiseerida. Tegelikult nad ei tõenda ega kinnita, et ainult BNS-i liikmed saavad Saksamaal selliste lubade alusel tegutseda. Nad ei tõenda ega kinnita ka seda, et niisugust iseseisvat majandustegevust ei saa arendada ettevõtja mõnes teises liikmesriigis. Neil asjaoludel on BNS-i liikmed olukorras, mida võib võrrelda mistahes muu ettevõtja omaga, kes võiks kohe või tulevikus asuda tegelema samalaadse ettevõtlusega (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 6. mai 2003. aasta määrus kohtuasjas T-45/02: DOW AgroSciences v. parlament ja nõukogu, EKL 2003, lk II-1973, punkt 43, ja osundatud kohtupraktika).

55 Lisaks tuleb märkida, et vastupidiselt hagejate väidetele asjaolul, et parlament, nõukogu ja komisjon tänu BNS-i pöördumistele nende institutsioonide poole olid teadlikud BNS-i liikmete erilise olukorrast, oleks neid individualiseeriv mõju ainult siis, kui kehtiks ühenduse õigusnorm, mis kohustaks määruse nr 1774/2002 koostajaid seda erilist olukorda arvesse võtma (vt selle kohta 17. jaanuari 1985. aasta otsus kohtuasjas 11/82: Piraiki-Patraiki jt v. komisjon, EKL 1985, lk 207, punktid 21 ja 28). Antud juhul see nii ei ole. Tegelikult ei kohusta EÜ artikli 152 lõike 4 punkt b, mille alusel määrus nr 1774/2002 vastu võeti, ega ka ükski muu ühenduse õigusakt selle määruse koostajaid selliste ettevõtete nagu BNS-i liikmete erilist olukorda rahva tervist puudutavate sätete vastuvõtmisel arvesse võtma. Nendel tingimustel ei saa asjaolu, et vaidlustatud sätet sisaldava määruse väljatöötamises osalenud

institutsioonid olid teadlikud BNS-i liikmete olukorrast, viimatimainitud vaidlustatud sätte suhtes individualiseerida.

- 56 Mis puutub väitesse, et BNS-i liikmed on erilises olukorras seetõttu, et vaidlustatud sättes ette nähtud üleminekusätted on suunatud eelkõige neile, siis piisab meenutamisest, et vaidlustatud säte näeb ette, et üleminekumeetmed võetakse vastu juhul, kui liikmesriigis on asjakohane kontrollisüsteem kasutusel juba enne määruse nr 1774/2002 kohaldamist. Vaidlustatud sätte sõnastusest ilmneb, et üleminekumeetmete vastuvõtmise kriteeriumid on objektiivsed ja BNS-i liikmeid puudutab see ainult ettevõtjatena, kelle suhtes kohaldatakse kontrollisüsteeme. Nimetatud sätte sõnastusest ei tulene mingil viisil, nagu oleks üleminekumeetmete vastuvõtmine suunatud eelkõige BNS-i liikmetele (Esimese Astme Kohtu 22. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas T-138/98: ACAV jt v. nõukogu, EKL 2000, lk II-341, punkt 64, ja osundatud kohtupraktika). Nendel tingimustel ei oma käesolevas asjas mingit tähtsust asjaolu, et komisjoni talituse töötajad viisid pärast vaidlustatud sätte vastuvõtmist BNS-i teatud liikmete juures läbi toidujäätmete loomasöödas kasutamist käsitleva teabekohtumise.
- 57 Lõpetuseks, kuigi vastab tõele, et isiklikku puutumust käsitlevat tingimust tuleb tõlgendada tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttest lähtudes ja arvestades erinevaid asjaolusid, mille alusel hagejat võib individualiseerida, ei saa sellise tõlgendamise tulemusel ühenduse kohtutele asutamislepinguga antud pädevust ületamata jätta kõrvale kõnealust asutamislepingus sõnasegelt ettenähtud tingimust (eespool viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu, punkt 44).
- 58 Eeltoodust järeldub, et vaidlustatud säte ei puuduta ühtki hagejat isiklikult EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses.

- 59 Järelikult tuleb käesolev hagi jätta ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma et oleks vaja uurida muid vastuvõetamatuse aluseid.

Menetlusse astumise avaldused

- 60 Kuna käesolev hagi tuleb jätta ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ei ole Landwirtschaftskammer Vorarlberg'i ning Wohlgenannt'i ja Taferner'i esitatud hagejate nõuete toetuseks menetlusse astumise avalduste suhtes vaja otsust langetada.

Kohtukulud

- 61 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse lisaks nende endi kuludele ka kostjate kohtukulud vastavalt viimatinimetatute nõuetele hagejate kanda.

- 62 Kodukorra artikli 87 lõigete 4 ja 6 alusel kannavad komisjon, Landwirtschaftskammer Vorarlberg ning Wohlgenannt ja Taferner oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

määrab:

- 1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Vajadus otsustada Landwirtschaftskammer Vorarlberg'i ning Wohlgenannt'i ja Taferner'i menetlusse astumise avalduste üle on ära langenud.**
- 3. Mõista Euroopa Parlamendi ja nõukogu kohtukulud välja hagejatelt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.**
- 4. Komisjon kannab oma kohtukulud ise.**
- 5. Landwirtschaftskammer Vorarlberg ning Wohlgenannt ja Taferner, menetlusse astujad, kannavad oma kohtukulud ise.**

10. mail 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

J. Pirrung